

אָסוּר לְקַרְא בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה. נָא לְשׁוּר עַל קִוְשׁ ת הַגְּלִיּוֹן

פְּרֻשֵׁת עֵינַן חַמְד

יִצְחָק אֲרִיאֵל ר"ב בֵּית הַכְּנֶסֶת שְׁכוּנַת עֵינַן חַמְד - אֲבִשְׁתַּן צִיּוֹן

העלון מוקדש לרפואת הרב הצדיק אליעזר ברלנד בן עטיה שליט"א

פְּרֻשֵׁת מִטּוֹת-מְסַעֵי - כָּעַס וְסוּבְלָנוּת

"וַיִּקְצַץ מֹשֶׁה עַל פְּקוּדֵי הַחֵיל שְׂרֵי הָאֲלָפִים וְכו' וַיֹּאמֶר: הַחֵיִיתֶם כָּל-נֶגְבָה"

מי המריבה היה, על שכעס באומרו: "שְׁמַעוּ נָא הַמְּרִים", ויש בזה חילול ה' כשכל העם רואים ומסתכלים על מעשיו ותנועותיו של גדול הדור, המהווה דוגמא אישית.

דרשו חז"ל בברכות (סג ע"ב) על הפסוק "וַיִּדְבֹר ה' אֶל מֹשֶׁה פְּנִים אֶל פְּנִים" - כך אמר הקב"ה למשה, כשם שאני הסברתי לך פנים, כך אתה הסבר פנים לישראל והחזר האהל למקומו, אל"ה הקב"ה למשה: עכשיו יאמרו: הרב בכעס [בזה משום מעשה העגל] והתלמיד בכעס [בזה שהרחיק את האהל מחוץ למחנה] ישראל מה תהא עליהם? אם אתה מחזיר האהל למקומו מוטב, ואם לאו- יהושע בן נון תלמידך משרת תחתיך. והיינו דכתיב: "וַיָּשֶׁב אֶל הַמַּחֲנֶה". כלומר, למרות שיש צדק בדבריו של משה רבנו וכעסו, מכל מקום היה צריך להכניס להם לפנים משורת הדין, להבליג ולהסביר להם פנים, אחרת אינו יכול להמשיך את ההנהגה בישראל.

בגמרא פסחים (סו ע"ב): אמר רב מני בר פטיש- כל הכועס, אפילו פוסקים לו גדולה מן השמים מורידין אותו ממנו. כנאמר אצל שמואל, בבואו להמליך את בן ישי (שמואל א, טז) בבנו אליאב: "אֵל תִּבְט אֶל מְרָאֵהוּ וְאֵל גְּבוֹהַּ קוֹמָתוֹ כִּי מְאֹסְתִיהוּ". משמע שעד עכשיו היה אהוב ורק עכשיו מְאֹסְתִיהוּ, וזה בגלל שכעס על דוד: "וַיִּחַר אַף אֱלִיאָב בְּדָוִד וַיֹּאמֶר: לְמָה זֶה יַדְדֶּךָ וְעַל-מִי נִטְשֶׁתָּ מֵעַתָּה הַצֵּאן?"

בברכת שבת שלום
הרב אליהו חיים פנחסי
רב ק"ק "עין חמד" - מבשרת ציון

אמר רב הונא: בשלושה מקומות כעס משה רבנו, וכנגדם נענש ונתעלמה ממנו הלכה. ראשית כעס לגבי המן, ואמר: "אִישׁ אֵל יוֹתֵר מִמֶּנּוּ עַד בִּקֵּר וְכו' וַיִּוְתְרוּ וַיִּרְם תּוֹלְעִים וְכו' וַיִּקְצַץ עֲלֵהֶם מֹשֶׁה". בגלל דבר זה נתעלמה ממנו הלכה מהלכות שבת לגבי דינו של אדם שלוקט ביום השבת- במה מתחייב.

בשנית קצץ כשהחיו את הנקבות, למרות שחשש שהם יחטאו את בני ישראל כדבר בלעם, מכל מקום נענש ונשכחה ממנו הלכה מהלכות כלי מתכת- ממה הכשרם. ולאחרונה כעס על בני אהרון: "מִדּוּעַ לֹא אָכַלְתֶּם אֶת הַחֹטָאת בְּמִקּוֹם הַקֹּדֶשׁ", עח כך נענש ונתעלמה ממנו הלכה- שאון אסור בקודשים. מכאן עד כמה מקפידים על אדם שכועס, למרות שבכל המקרים הללו כעסו היה לשם שמים ולשם מצווה, מכל מקום נענש.

שואל בעל חידושי הגאונים: לכאורה מדוע נענש משה הרי הגמרא (ר"ה ד.) אומרת- כל תלמיד חכם, שאינו קשה כברזל אינו תלמיד חכם? ומתרץ- שקודם כל היה עליו להוכיחם בניחותא, שהרי הם היו פקודי חיל, ובודאי שהיו מקבלים את דבריו.

כותב הרמב"ן (במדבר כ): לדעת הרמב"ם- כל עונשו של משה רבנו בחטא

העלון מוקדש להצלחת

י.מ.י.ש כדורי וב"ב יצחק אריאל בן טובה חגי פרזול וב"ב מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים איילת בת נעמה תומר בן רונית עידן בן רבקה ניסן משה בן חנה יאור יהושע סומך וב"ב

זווג הגון וכשר במהרה

אורית בת רחל סיון בת אסתר אילנה בת רוחמה רונית בת סימי אורן בן אסתר אילן בן ג'ולייט חגית בת גילה חיה

זרע קודש בר קיימא

סיון בת אסתר איתי שמואל בן אסתר זרי נטלי בת יונית רחל מרים בת יהודית כרמית בת יהודית

רפואת הנפש והגוף

הרשל"צ הרה"ג עובדיה יוסף בן גורג'יה הרה"ג יוסף שלום אלישיב בן חיה מושא הגה"צ אליעזר ברלנד בן עטיה שליט"א רחל ברכה בת פדילה דליה מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעילה יהודה אריה בן רחל ברכה יעקב בן עזרא תמר פורטונה בת מיסה נעם יצחק בן רחל ברכה יעקב בן גולייט עינת בת רחל ברכה ציון בן צ'חלה ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרחיה- בריאות ואריכות ימים רחל בת זוהרה צביקה בן גולה בנימין בן יקוט נעם דוד בן סימה עדי בת רונית מסעודה וילדיה ניסן בן נעילה גילה חיה בת אקבאל - בריאות ואריכות ימים אביחי בן אסתר שירה שילת בת אורלי סימי בת סוליקה אסתר בת סוליקה רפאל משה בן רחל דניאל בן עדי סימה בת אולין רות בת צילה אודיה בת ברכה ציון בן סאלח ניסים נתנאל בן יפה כל עם ישראל

10/07/2010		כח' סיון תש"ע	
פרשת מטות-מסעי			
הפטרה: "שמעו דבר ה' -" ירמיהו פרק ב'			
ש. קיץ	כניסה	יציאה	ר"ת
ירושלים	19:13	20:24	21:19
ת. אביב	19:31	20:21	21:16
חיפה	19:34	20:24	21:20
ב. שבע	19:30	20:21	21:16

שואל ומשיב בהלכה - בין המצרים

האם מותר לקנות בגדים ונעלים בימי בין-המצרים?

שאלה:

להלן סיכום ההלכה מפי הרב אליהו חיים פנחסי, מפקח ענף הכשרות- רבנות מבשרת:

תשובה:

החל מראש חודש אב אין לקנות בגדים ונעלים, אף אם בדעתו ללבשם לאחר תשעה באב, ודווקא בגדים יקרים. אך גרביים מותר. וכן אסור, אף אם דעתו בקניה ליתן במתנה את הבגד או הנעל לאדם אחר. וכן אין לתפור בגדים חדשים בימים אלה. חייט שהתחיל בתפירה לפני ראש חודש אב- יש להקל להמשיך בתפירה לאחר ראש חודש. וכן אין לרקום או לסרוג בגדים או מפה. אך מותר ללמוד תפירה אם לא תופרים בגד חדש. וכן מותר לתקן נעלים שנקרעו. וכן כאשר מצא בזול נעליים ולאחר תשעה באב יתייקר מחירם- מותר.

כחה של ברכה

להלן סיפור מופלא, על כוחה של ברכה ועד כמה עושה רושם אדיר בשמים. כמה עצום כחה של ההתגברות ואפילו של ילדה קטנה. ומעשה שהיה כך היה: משפחה המתגוררת באשדוד, האם ל"ע נתבקשה לבית-לעולמה. קיבלו בני הבית על עצמם לעילוי נשמתה, לברך ברכת הנהנין, אך ורק כאשר יש מישהו ששומע ועונה אמן.

באחד הימים חזרה הילדה מבית הספר לביתה והצימאון אחז בה. אך אף אחד לא שהה באותו זמן בבית, כדי שיענה אמן על ברכתה. היא ישבה וחכתה שיחזור מישהו ויוכל לענות לה. במשך שעותיים וחצי! חכתה אותה ילדה ונשארה בצימאונה, עד שהגיע אחד מבני הבית ו"עזר לה".

בלילה, בשנתה, היא חולמת ורואה את אימה מגיעה ואומרת לה: "דעי לך בתי, שהמעשה שעשית עשה רושם גדול בשמים. בכיתתך ישנה ילדה שלקתה לאחרונה במחלה נוראה, בזכות המעשה הטוב שלך נגזר עליה שהיא תבריא ותצא מזה כליל", תוף כדי החלום האם מציינת את שמה של הילדה.

הילדה התעוררה בבהלה ובחמש בבוקר העירה את אביה וסיפרה לו בהתרגשות את פרטי החלום. האב הרגיע אותה והבטיח בבוקר לברר את העניין, מאחר שלא ידע על כך, כיוון שבמשפחה השנייה לא סיפרו לאף אחד כי הילדה חולה. בבוקר מתקשר האבא לאבי הילדה השנייה ושואל אותו לשלום בתו. עונה לו האב: "הכל בסדר, מדוע אתה שואל?". אז גילה לו האיש כי הוא יודע על מצב הבת שחולה.

האבא השני נדהם, מפני שהם שמרו זאת בסוד מוחלט ולא גילו זאת לאף אחד. לאחר הודאתו, סיפר האבא הראשון את השתלשלות החלום והבשורה שבסופו. האנשים ששניהם חסידים, נסעו מיד לאדמו"רם השוכן בירושלים. הצדיק הקשיב לסיפור בקשב רב והורה להם לגשת לבדיקות חוזרות בטרם הטיפול הכימותרפי הראשון.

בתחילה הרופאים התעקשו: "לשם מה לבצע את הבדיקות שנית?!", תהו. "הרי בידינו תוצאות הבדיקה שנערכה אך שבועות ספורות קודם", טענו בלהט. אולם המשפחה התעקשה לבצען. בסיכומו של עניין הסכימו הרופאים. התוצאות הותירו את הרופאים נדהמים! ביד אחת אחזו בתוצאות הבדיקה הקודמות- המראות, ללא צל צילו של ספק, על המחלה המקננת בגופה, ובידם השנייה אחזו בדף התוצאות האחרונות- המותירות את הילדה בריאה לחלוטין! היא שוחררה לביתה.

עד היכן יש להזהר מפני הפגיעה בזולת

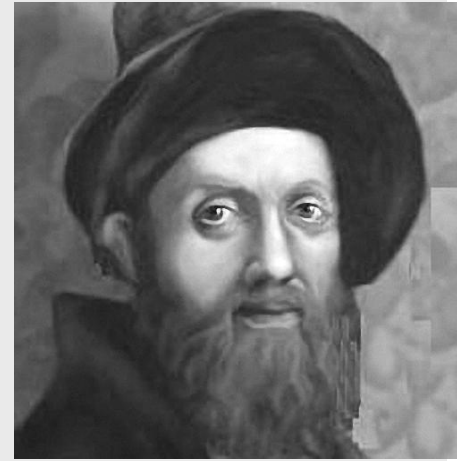
פעם ניגש אל ה"חזון אי"ש" תלמיד ישיבה ממקורביו והתאונן בפניו כי חברו לחדר בישיבה מפריעו מאוד בעבודת ה', ולכן רוצה הוא לעבור לחדר אחר. "אם תעבור חדר", שאל הצדיק, "האם יפרשו זאת בישיבה, כי בגלל אותו בחור מקולקל עברת?" "כן", ענה התלמיד, "יש סיכוי שיפרשו כך!!!" - "אם כן, הרי זאת 'הלבנת פנים' ואין לכך שום היתר!!!" פסק הרב.

לקראת סיום השנה הגיע שוב אותו בחור ושאל: "האם רשאי אני לעבור לישיבה אחרת, הואיל והמצב בלתי נסבל בחברתו של אותו אחד?" ואף על כך ענה החזון אי"ש בשלילה והוסיף: "נתפלל שהשני יעבור". ובאמת עבר הבחור ההוא, במפתיע, לישיבה בחו"ל.

מנויים: לקבלת העלון חנם ב- email מידי שבוע שלח את כתובתך אל: PnineEH@gmail.com	הקדשת העלון נתן להקדישא ת העלון לעלוי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, זוג הגון, חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 0506-615031 כתבת המערכת: עבור ליאור עצמון רח' הבשם 26 א.ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 90805	לשאלות בהלכה: נא לפנות לרב אליהו חיים פנחסי בטל' 054-7646633
---	---	--

רבי לוריא יצחק בן שלמה אשכנזי זצ"ל המכונה האר"י הקדוש: נולד בירושלים בשנת ה'תרצ"ד (1534). אבי השיטה החדשה בחכמת הקבלה. בקי במקרא, משנה, תלמוד, מדרשים, מעשה בראשית, מעשה מרכבה, בשיחת אילנות, שיחת עופות, שיחת מלאכים, הכיר את חכמת הפרצוף, ידע כל אשר אדם עשה ושעתיד לעשות, את מחשבותיו, את העתיד להיות, ידע את חכמת הגלגול, צפה בעיניו בנשמות הצדיקים והתעסק עמם בחכמת האמת. נפטר ב-ה' באב בשנת ה'של"ב (1572). ציונו בצפת. חי כ-38 שנים.

תלמידיו: ר' חיים ויטאל, ר' משה אלשיך, ר' שלמה אלקבץ, ר' יוסף חאגיז, ר' יוסף קארו, ר' ישראל סרוק. **מוריו:** ר' בצלאל אשכנזי (בעל "שיטה מקובצת"), ר' שלמה שלומיל. **אביו:** ר' שלמה. תלמידיו כנו שם רבם האר"י ר"ת האשכנזי ר' יצחק, או מפני שהיה "האר"י שבחבורה ולתלמידיו נושאי דגלו קראו "גורי האר"י".

מספריו: האר"י לא חיבר ספרים וכל הסודות שנתגלו לו מסר בע"פ לתלמידיו (בעיקר למהר"ו), אשר חיברו (כ-122 ספרים מיוחסים) הכוללים דבריו, כגון: דרך אמת, זוהר חדש, זוהר הרקיע, כוונות האריז"ל, סודות וכוונות על התפילות ע"ד הקבלה, כללות החכמה לאריז"ל, ליקוטי ש"ס, ליקוטים מהאריז"ל, מובחר שבאבות, מעיין החכמה, מרפא לנפש, סדר לתיקון קריאת שמע, פירוש על ספר יצירה, קול ברמה, רעמים ורעשים, שו"ע של האריז"ל, תיקון אשמורת תיקוני שבת, תיקוני תשובה.

פעם, הגיע האר"י לעיר אחת, והתאכסן אצל אדם שאשתו הייתה עקרה. האיש, ששמע סיפורים רבים על אנשים שנושעו בזכותו של האר"י הקדוש, הבין שזוהי הזדמנות לבקש ישועה לצרתו. הוא ניגש לרב, ובדמעות בעיניו ביקש את ברכתו, שיזכו הוא ואשתו לזרע בר קיימא.

הצביע האר"י על מקום מסוים בבית ואמר: "במקום זה עמד פעם סולם קטן, ובו היו תרנגולים עולים ויורדים כדי לשתות מים. יום אחד החליטה אשתך להזיז את הסולם, הואיל והתרנגולים גרמו ללכלוך רב. ובכך נמנעה מהאפרוחים האפשרות להרוות את צימאונם, ונגרם להם צער גדול. לכן התעורר עליה קטרוג בשמים, ונגזר עליה שתהיה עקרה!". נבהל האיש מדברי הרב והלך מיד לשאול את אשתו אם אומנם נכונים הדברים. "אכן כן", נזכרה האישה, "הסולם הפריע הואיל והאפרוחים לכלכו את המקום".

לאור דברי אשתו ולנוכח רוח הקודש הבוקעת מפי האר"י מיהר האיש בשנית לשאול את הרב כיצד אפשר לתקן את המעוות. "אם ברצונכם לזכות בילדים", ענה הרב, "מהרו והשיבו את הסולם למקומו, כיוון שעוון צער בעלי חיים חמור הוא עד מאוד!". עשו בני הזוג כדברי האר"י, ובאותה שנה נפקדו בפרי בטן.

פעם, בזמן שישבו ולמדו בבית-המדרש, קרא האר"י לאחר מתלמידיו ואמר לו: "צא מבית-המדרש, כי החרימוך היום בשמים!". נבהל התלמיד ופרץ בבכי מר: "במה חטאתי שהחרימו אותי בשמים? מה עליי לתקן? אנא, רבי הקדוש, גלה לי מה פשעי ואשוב מיד בתשובה!". "הסיבה לחרם", השיב הרב, "היא העובדה, כי התרנגולים שבביתך כבר שלושה ימים שלא קיבלו אוכל ומים, והם צועקים אל ה' מפני רעבונם".

מיד רץ התלמיד לביתו, ונתן לתרנגולים את האוכל המגיע להם. אחר כך התפלל בלב נשבר ודמעות שליש וביקש מהקב"ה בתחנונים כי יסיר ממנו את החרם שנגזר עליו, והאר"י יסכים לשוב ללמדו, ולא ירחיקנו מעליו. כל אותו היום התענה התלמיד ושב בתשובה. למחרת, השכם בבוקר, בא אל הרב בחשש גדול. הביט בו האר"י ואמר: "אל תירא בני, כי ה' סלח לך, והחרם כבר סר מעליך. אך זאת, בתנאי שתקבל על עצמך לתת לתרנגולים את מזונם בכל יום, עוד לפני התפילה, כי עוון צער בעלי חיים חמור הוא עד מאוד!".

רבי יוסף קארו והאר"י הקדוש היו מתפללים באותו בית-כנסת, אבל תפילתם הייתה שונה. ר' יוסף היה מכוון בתפילה על דרך הפשט, ואילו האר"י היה מכוון עפ"י הסוד, וממילא תפילתו הייתה מתארכת יותר. בוקר אחד, התפלאו המתפללים לראות כי ר' יוסף מאריך בתפילתו שלא כדרכו ואפילו האר"י כבר סיים את תפילתו. והנה, לפליאת המתפללים, האר"י קרא לש"צ ואמר לו- שלא ימתין לר' יוסף שיסיים את תפילתו בהטעמו: "אנו מצוים לכבד את הרב בתפילתו, אולם אין צריכים להמתין לו בלימודו".

ומיד קרא לשמש בית-הכנסת והורה לו: "גש נא לר' יוסף, ולחש לו באוזניו, כי המשנה במסכת כלאים אומרת בפירוש, שהמרדעת של החמור- אין בה משום כלאים". "במה קשורה משנה זו לתפילתו של ר' יוסף?" תמה השמש, אך הוא עשה כאשר נצטווה. והנה, להפתעת הכל, כאשר שמע ר' יוסף דברים אלו מיד פסע שלוש פסיעות של סיום התפילה ואמר בהתפעלות לסובבים: "ראו, איזו רוח הקודש מפעמת בלבו של ר' יצחק. כאשר עמדתי בתפילתי, ראיתי לפתע דרך החלון חמור העובד בשדה, ונתעוררה לי שאלה: האם המרדעת שעל גבי החמור, יש בה משום כלאים אם לא? ונתעלמה ממני משנה מפורשת. כך עמדתי והתלבטתי, עד שהאר"י הקדוש, ברוח קודשו, הבחין בכך ושלח לומר לי את התשובה!".

פעם אחת, בשבת קודש, לאחר תפילת מנחה, ניגש האר"י הקדוש אל ר' יוסף קארו ואמר לו: "אומנם אבדו לך המפתחות של בית-התבשיל, שבו נמצאים צרכי סעודה שלישית. אך לא היית צריך להיות כה טרוד מכך בעת התפילה, כיוון שהמפתחות הללו נמצאים מתחת לכר בו כבדו ישן. חפש שם ותמצאם". מיהר ר' יוסף לאותו מקום, ושם מצא שם את המפתחות. התפעלותו הייתה כה גדולה, והוא פנה לאשתו, סיפר את המעשה והוסיף: "יש עוד נביא בזמננו, אשר אין דבר נעלם ממנו, והוא ר' יצחק לוריא אשכנזי!".

להלן סיפור מופלא ביותר, שיש בו כדי ללמדנו- עד כמה עלינו לתת את תשומת ליבנו לסובבים אותנו, למשפחתנו ולילדנו ולמלא אחר צורכם, ולא לשכוח את תפקידנו כהורים וכמחנכים, שלא נמצא את עצמנו, חלילה, כל הזמן עסוקים סביב עצמנו, כשאנו שוכחים את הדברים החשובים באמת ואז להתעורר מאוחר מדי:

ר' אריאל שוורץ מקפיד על מצווה קלה כבחמורה וקובע עיתים לתורה. אולם מקיים הוא את דברי רבותינו: "גדול המתפרנס מיגיע כפיו" ולצורך קיום פרנסת ביתו ומשפחתו עובד הוא כסוכן ביטוח. ברכת ה' שררה בעסק, גלגל ההצלחה היה צמוד אליו, ועסקי הביטוח שלו חבקו כמעט הכל. החל מחברות מכוניות, משאיות, חנויות, מפעלים ובתי מסחר. שמו הטוב הלך לפניו ועשה עבורו עבודה טובה. הפלאפון שלו לא חדל לצלצל החל מ-06:00 בבוקר וכלה בשעות הקטנות של הלילה. משרד "שוורץ ביטוחים" העסיק 25 עובדים כאשר ר' אריאל כמובן היה מנצח על המלאכה.

עד כאן הפאן המקצועי. בנוסף לעיסוקיו כסוכן ביטוח 'ר' אריאל שוורץ נשוי ואב לששה ילדים. הבכור, משה בן התשע, ולאחריו שלוש אחיות צעירות וזוג תאומים קטנטנים. למותר לציין, שלוח הזמנים הצפוף של ר' אריאל שוורץ, לא בדיוק הלים את הצרכים הבסיסיים של חינוך ילדיו...

תשומת לבו, מעומס העבודה, לא הייתה פנויה לילדיו. כך יום רדף יום, ובראש מעייניו- העסק. ערב אחד בשעה 20:30 הגיע ר' אריאל שוורץ הביתה לאחר יום מפרך במיוחד, תשוש למדי, קצר-רוח ודי זועף על התנהלותה של עסקת ביטוח, שעמדה בפני פיצוץ. מחשבות זרות הדהדו בראשו: "מה יהיה אם חלילה העסקה תיכשל?". משה בנו עמד על כסא במטבח, וחייך לעבר אביו כשהוא מעלה בפניו 'שאלת מחץ': "אבא שלי! ברוך הבא... אני שמח שבאת מוקדם. אבא, אני יכול לשאול אותך שאלה?" - "כן משה".

"בבקשה אמור, אבא, כמה אתה מרוויח לשעת עבודה?". דמו של אריאל קפא בעורקיו. החצוף הזה, בנו בכורו, עוד לא עומד על דעתו וכבר מתחיל לפשפש בכיסי אביו! תוך שניות ספורות הורד משה מן הכסא, אחר כבוד, כשאביו מראה לו את הדרך לכיוון מיטתו, בהשמיעו צעקות גדולות ומרות.

"חצוף שכמותך!!!", שאג עליו, "לך מהר לחדרך והישאר שם!". חצי שעה אחר כך, לאחר שר' אריאל שוורץ המאושש סעד את לבו, נזכר הוא בתקרית המביכה והרהר: "משה בני, הוא לא ילד חצוף. הוא דווקא עדין נפש. אם הוא שואל שאלה כזו, יש דברים בגו".

ר' אריאל ניגש אל מיטת בנו. העצב היה נראה בעיני משה, וניכר כי הוא בכה. לבו של ר' אריאל נשבר בקרבו. הוא ליטף את פניו, ואמר לו: "משה, אני מרוויח לשעת יעוץ עסקית לפחות 20 דולר לשעה". עיניו של הבן אורו. "יופי אבא, אז תן לי בבקשה 10 דולר". מפלס הזעם של ר' אריאל שוב איים להטביע אותו. מה קורה למשה שלו, בתחילה הוא מתחקר, אחר כך הוא כבר מתחיל לדרוש.

"משה, תגיד לי, אתה לא חושב שאתה מגזים? השאלה שלך הראשונה הייתה חצופה והבקשה שלך הנוכחית עוד יותר גרועה. מעולם לא החסרתי ממך דבר: לא בגד, לא ממתק, לא אופניים. מה שביקשת-קיבלת. ועתה לבקש ממני 10 דולר זה פשוט חוסר נימוס ודרך ארץ".

לאחר נזיפה זו, שוב פנה האב המאוכזב לכיסאו שבסלון ונשען עליו עמוקות, תוך עצימת עיניים מהורהרות. "הילד שלי משונה היום, מאד משונה...". דקה אחר כך הוא חזר לבנו סקרן ושואל. "בסדר משה, אני מוכן לתת לך 10 דולר... אבל בתנאי שתספר לי מה אתה עומד לעשות איתם".

משה בן התשע, חייך חיוך, חסר כמה שיניים קדמיות- אבל מלא אושר, ולחש לאביו תוך ניגוב דמעותיו: "אבא, תבין, יש לי 10 דולר, שקיבלתי מסבתא רוחמה ל'דמי חנוכה', עכשיו אתה נותן לי 10 דולר, ויהיו לי 20 דולר. את הכסף הזה אני אתן לך ואז אקנה ממך שעת עבודה... אבל זה בתנאי שתעבוד אצלי, רק אצלי! בלי פלאפונים ובלי לרוץ לאף מקום. אני קונה, אבא, את השעה שלך ב-20 דולר, אבל אתה רק שלי בשעה הזו... עשינו עסק, אבא?".

ר' אריאל שוורץ, למשמע דברים אלו, חשב שהוא מתעלף! הבן החביב שלו נותן לו שיעור מוסר פולח לבבות, ועוד מוכן לשלם על כך... שומע הוא דברים כדורבנות, ועוד ממי?! מבנו בן התשע. "כמה נכון! כמה חבל!", חושב הוא בלבו: "מזל שבני מעורר אותי כעת, בטרם יהיה מאוחר מדי!". האם אין אנו נוהגים כר' אריאל? האם אנו נותנים את מלא תשומת הלב לדברים החשובים באמת?! לעולם לא מאוחר מידי לשנות.

<p>הרב אטון שבתי בן אסתריא זצ"ל משה בן עליזה ז"ל ליליאן בת רבקה ע"ה אביבה בת איירן ע"ה אסתר בת נעמי ע"ה משה בן עישה ז"ל חווה בת אילנה ע"ה אלברט ציון בן נעימה ז"ל יהודה בן רחל ז"ל אינס בת מאירה ע"ה כל נשמות עם ישראל</p>	<p>הרב יצחק כדורי בן תפאחה זצ"ל יעקב בן סלימה ז"ל שבתי בן רנדה ז"ל יוסף מלכה בר סעדה ז"ל משה בן רוזה ז"ל עמי בן אורה ז"ל שבתי בן חזלה ז"ל שמואל בן יוכבד ז"ל חיים בן רבקה ז"ל משה צבי בן לאה ושמואל ז"ל ברוך בן ורדה ז"ל</p>	<p>לע"נ</p> <p>תנצב"ה</p>	<p>הרב שמואל דרזי בן שמחה זצ"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל מצליח בן אסתר ז"ל שמואל בן רבקה ז"ל נעמי בת כותן ע"ה עליזה בת שמחה מרילי ע"ה מרים בת בלה ע"ה דוד בן רחל ז"ל שושנה בת חבובה ע"ה זבולון בן מרים ז"ל רפאל משה בן סימין ז"ל</p>	<p>הרב מרדכי צמח בן מזל זצ"ל הרב מנחם בצרי בן ויקטוריה זצ"ל שרה בת חבובה ע"ה יצחק בן חביבה ז"ל סוליקה מלכה בת עישה ע"ה אברהם בן יונה ז"ל חנניה ז"ל בן יעקב ויהודית הי"ו סלים בן ורדה שבו ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל נעימה בת גורג'יה ע"ה צדיק חכם בן חזלה ז"ל</p>
--	--	---	---	---